

ଅଧ୍ୟାୟ-୭

ମଜୁରୀ ଏବଂ ବେକାରୀ ଭତ୍ତା ପଇଠ

୭.୧ ମଜୁରୀ ପଇଠ:

୭.୧.୧ ଯଦି ଆଇନର ଧାରା ୬(୧) ଅନୁସାରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମଜୁରୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି ହୋଇନଥିବ, ତେବେ ସ୍ଵିମ୍ ଅଧିନରେ କାମ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ ଆଇନ୍, ୧୯୪୮ ଅଧିନରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର (ବା ସଂପୃକ୍ତ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ)ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କୃଷି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ ହାରରେ ମଜୁରୀ ପାଇବା ପାଇଁ ହକ୍ଦାର ହେବେ ।

୭.୧.୨ ଉଭୟ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ସମାନ ମଜୁରୀ ପଇଠ କରାଯିବ ଏବଂ “ସମାନ ପାରିଶ୍ରମିକ ଆଇନ୍, ୧୯୭୬”କୁ ଅନୁପାଳନ କରାଯିବ ।

୭.୧.୩ କାମ ଚାଲୁରହିଥିବା ସମୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମଜୁରୀର କିଛି ଅଂଶ ଦୈନିକ ଭିତ୍ତିରେ ପ୍ରଦାନ କରି ପାରନ୍ତି ।

୭.୧.୪ ସପ୍ତାହର ଏକ ପ୍ରାକ୍-ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିବସରେ ପ୍ରତି ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତରେ ସାପ୍ତାହିକ ଭିତ୍ତିରେ ମଜୁରୀ ବିତରଣ କରାଯିବା ପାଇଁ ସୁପାରିଶ୍ କରାଯାଉଛି । ବ୍ୟାଙ୍କ୍ କିମ୍ବା ପୋଷ୍ଟାଲ୍ ନେଟ୍‌ୱାର୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମଜୁରୀ ବିତରଣ କରା ଯାଉଥିଲେ ସେହି ସୂଚନାକୁ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ପ୍ରକଟନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

୭.୧.୫ ଠିକ୍ ସମୟରେ ମଜୁରୀ ପଇଠକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ସାପ୍ତାହିକ ଭିତ୍ତିରେ ଶ୍ରମିକମାନେ ମଜୁରୀ ପାଇବାକୁ ହକ୍ଦାର ଏବଂ ଅତିବେଶୀରେ ଯେଉଁ ତାରିଖରେ କାମ ହୋଇଥିବ, ତା’ର ୧୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମଜୁରୀ ଦିଆଯିବ (ଆଇନ୍‌ର ଧାରା ୩-୩) । ମଜୁରୀ ବିତରଣରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବିଳମ୍ବ ହେଲେ ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ ଆଇନ୍, ୧୯୩୬ ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରମିକମାନେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକ୍ଦାର ହେବେ (ଆଇନ୍‌ର ଅନୁସୂଚୀ-୨ର ଧାରା-୩୦) । କ୍ଷତିପୂରଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବହନ କରିବେ ।

୭.୧.୬ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ମଜୁରୀ ହାରକୁ ସରଳ ଭାଷାରେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରସାରଣ କରିବାକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, ଯଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାନୀୟ ଜନଗୋଷ୍ଠୀ ସହଜରେ ସେସବୁକୁ ଜାଣିପାରିବେ । ପ୍ରତି କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳରେ ମଜୁରୀ ହାର ମଧ୍ୟ ସୁଦୃଶ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ ।

୭.୧.୭ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଧିକାରୀ, ଜିଲ୍ଲା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂଯୋଜକ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଶ୍ରମିକମାନେ ମୁଣ୍ଡପିଛା ଉପାର୍ଜନ କରୁଥିବା ହାରାହାରି ମଜୁରୀ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ ।

୭.୧.୮ ଯଦି ଶ୍ରମିକମାନେ ଚାହାନ୍ତି, ତେବେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ସରକାର “ଜାତୀୟ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ କର୍ମନିଯୁକ୍ତି ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ସ୍ଵିମ୍ (ଏନ୍.ଆର୍.ଇ.ଜି.ଏସ୍.)” ଅଧିନସ୍ଥ ମଜୁରୀ ପଇଠକୁ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସହ ସାମିଲ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ବିଚାର କରିପାରନ୍ତି । ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସମ୍ମତି କ୍ରମେ ମଜୁରୀର କିଛି ଅଂଶକୁ ଅଲଗା ରଖି ଏହାକୁ ଏନ୍.ଆର୍.ଇ.ଜି.ଏସ୍. ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଭିନ୍ନ କଲ୍ୟାଣ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକରେ ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇପାରିବ, ଯଥା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟବାମା, ଦୁର୍ଘଟଣା ବାମା, ଉତ୍ତରଜୀବୀଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ, ମାତୃତ୍ଵକାଳୀନ ସୁବିଧା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ସୁବିଧାମାନ । ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁରାପୁରି ସ୍ଵେଚ୍ଛାକୃତ ହେବ । ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ସେମାନେ ପାଉଥିବା ମଜୁରୀରୁ ଏପରି କୌଣସି ଅଂଶ କାଢ଼ି ନିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାର୍ଯ୍ୟବିଧିକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଘୋଷଣା କରାଯିବ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ପରିଷଦ ଦ୍ଵାରା ନିୟମିତ ଭାବେ ସମୀକ୍ଷା କରାଯିବ । ଏହି ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ପାଣ୍ଡିଗୁଡ଼ିକର ଉପଯୋଗରେ ସ୍ଵଚ୍ଛତା ଓ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ଵ ପାଇଁ କଠୋର ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏଥିରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଅନୁପୂରକ ଅନୁଦାନ ମିଳିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାନିତ ହୋଇପାରେ ।

୭.୨ ବ୍ୟାଙ୍କ ଓ ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଅର୍ଥପଇଠ-

୭.୨.୧ ବ୍ୟାଙ୍କ (ବା ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍) ମାଧ୍ୟମରେ ଯଦି ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ପଇଠ କରାଯାଏ, ତେବେ ତାହା ଫଳରେ ଗୋଟିଏ

ସୁଫଳ ମିଳିବ- କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପଇଠକାରୀ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା ରଖିହେବ । ବ୍ୟାଙ୍କ ବା ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍ ଜରିଆରେ ଅର୍ଥପଇଠ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚାଲୁ କଲାବେଳେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ-

- ୧) ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଗୋଟିଏ ଯଥୋଚିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ (ଯଥା ବ୍ୟାଙ୍କ ବା ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ) ବ୍ୟାଙ୍କ ବା ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍ରେ ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲିବା ଦିଗରେ ସ୍ପର୍ଯ୍ୟାଚାଳିତ ହୋଇ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଶ୍ରମିକମାନେ ନିଜେ ନିଜର ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲିବେ ବୋଲି କେହି ଆଶା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।
- ୨) 'ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆକାଉଣ୍ଟ' (ପ୍ରତି ଏନ୍.ଆର୍.ଇ.ଜି.ଏ. ଶ୍ରମିକ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଲେଖା) ଓ 'ମିଳିତ ଆକାଉଣ୍ଟ' (ପ୍ରତି ଜବ୍ କାର୍ଡ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଲେଖା) ଭିତରୁ ରୁଚି ବିଚାରି ଗୋଟିଏକୁ ପସନ୍ଦ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ମିଳିତ ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲିବା ଦରକାର, ତେବେ ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ବିଭିନ୍ନ ସଦସ୍ୟ (ଯଥା ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ) ଏହାର ସହ-ଧାରକ ହେବେ । ଯେଉଁ ପରିବାରର ମୁଖିଆ ଜଣେ ପୁରୁଷ, ସେହି ପରିବାରର ସମ୍ବଦାୟ ଆୟ ଯେପରି ସେହି ସଂପୃକ୍ତ ପୁରୁଷର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆକାଉଣ୍ଟକୁ ଚାଲିନଯାଏ, ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ମହିଳାମାନେ ଯେପରି କପର୍ଦ୍ଦକଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ନପଡ଼ନ୍ତି, ସେଥି ପ୍ରତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
- ୩) ବ୍ୟାଙ୍କ ସହିତ କାରବାର କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନେ ଯେପରି ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ସଚେତନତା ଓ ଜାଗରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ବିଶେଷ କରି ସେହିସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ଦରକାର, ଯେଉଁଠି ଲୋକେ ବ୍ୟାଙ୍କ ସହିତ କାରବାର କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି ।
- ୪) ସ୍ଥାନୀୟ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ତଥା ସ୍ୱରୂପରୁ ଓ ଠିକ୍ ସମୟରେ ପାଉଣାଗୁଡ଼ିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ ପଇଠ କିଭଳି ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ, ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ବ୍ୟାଙ୍କ ପସନ୍ଦ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ (ଯଥା ଗ୍ରାମ୍ୟ ବ୍ୟାଙ୍କ, ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ, ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ ବ୍ୟାଙ୍କ, ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍, ବା ଦୂର୍ଗମ ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ ମୋବାଇଲ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ) । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ଆକାଉଣ୍ଟ ଯେଉଁ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଖୋଲିଛି, ଯଦି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଆକାଉଣ୍ଟ ସେହି ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଖୋଲାଯାଏ ତେବେ ଏହା ସୁବିଧାଜନକ ହୋଇପାରେ । ଯେଉଁ ସ୍ଥଳେ ଆକ୍ରଷ-ବ୍ୟାଙ୍କ ନେଣଦେଣ ଦରକାର ପଡ଼ିବ, ରାହାକୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ସରକାରୀ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
- ୫) ବ୍ୟାଙ୍କ ଜରିଆରେ ଅର୍ଥ-ପଇଠ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚାଲୁ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସଂପୃକ୍ତ ବ୍ୟାଙ୍କ ଗୁଡ଼ିକର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ ନେବାକୁ ଯତ୍ନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ. କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ନିଜର କେତେକ ସମସ୍ୟା ରହିଛି (ଯଥା କର୍ମଚାରୀ ଅଭାବ) । ଯଥାସମ୍ଭବ ବ୍ୟାଙ୍କ ଚାର୍ଯ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନରଖିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ ।
- ୬) ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ଟଙ୍କା ଉଠାଇବାର ପଦ୍ଧତି ଉପରେ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଦିଆଯିବା ଦରକାର ।
- ୭) କିଏ ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲିବ (ଯଥା ଶ୍ରମିକ ନିଜେ, ବ୍ୟାଙ୍କ ବା ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ), ଏ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଧାରଣା ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । କୌଣସି ଜଣେ ବି ଶ୍ରମିକ ଯେମିତି ବାଦ୍ ନପଡ଼ନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଯତ୍ନବାନ୍ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, କାରଣ ସେମାନେ ନିଜେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ନୁହଁନ୍ତି ।
- ୮) ଏନ୍.ଆର୍.ଇ.ଜି.ଏ. ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିନା ଦେୟରେ ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କ ମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯିବା ଦରକାର ।
- ୯) ପୁରୁଷ ପରିଚାଳିତ ପରିବାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ମହିଳା ସଦସ୍ୟଙ୍କ ନାଁରେ ଅଲଗା ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲାଯାଇପାରେ ।
- ୧୦) ଚେକ୍ ଭଙ୍ଗାହେବାରେ ଡେରି, ଶାଖା ବ୍ୟାଙ୍କ ଗୁଡ଼ିକରେ କର୍ମଚାରୀ ଅଭାବ ଅଥବା ବ୍ୟାଙ୍କ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କର ଅନିଚ୍ଛା ଇତ୍ୟାଦି ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ନଘଟିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସ୍ତରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ସମନ୍ୱୟ ବୈଠକଗୁଡ଼ିକରେ ରାଜ୍ୟସରକାର ଏହିସବୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରି ପାରନ୍ତି ।

୧୧) ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଚେକ୍ ବ୍ୟବହାରକୁ ଏଡାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚେକ୍ କରିଥାରେ ଅର୍ଥ-ପଇଠା କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏଡାଇବାକୁ ପଡିବ । ମଞ୍ଚର ରୋଲରେ ସୂଚୀତ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଦଳ ନାଁରେ ଶାଖା ବ୍ୟାଙ୍କର ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି ‘ପେ ଅର୍ଡର୍’ ତିଆରି କରାଯିବା ଦରକାର; ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରତି ଶ୍ରମିକର ନାମର ତାହାଣରେ ସୂଚୀତ ଅର୍ଥରାଶିକୁ ତାଙ୍କର ଆକାଉଣ୍ଟରେ ଜମା କରିବା ପାଇଁ ତଥା ଉକ୍ତ ଶ୍ରମିକ ଚାହଁବା ମାତ୍ରେ ତାଙ୍କୁ ପେମେଣ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଥିବ । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପାଉଣା ପଇଠା କରାଯିବ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ମଜୁରି ଚିଠା (ଓଜ୍ ସ୍ଲିପ୍) ଦିଆଯିବ । ଏହି ମଜୁରି ଚିଠାର ଏକ ଫର୍ମାଟ୍ ଫଲଗ୍ସ ନଥି ବି-୩(୧)ରେ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି । ଏହି ମଜୁରି ଚିଠା ତଥା ଅର୍ଥ-ଉଠାଣ ଚିଠା (ଉଇଥଡ୍ରଥାଲ୍ ସ୍ଲିପ୍) ଦାଖଲ କରିଲେ ହିଁ ଶ୍ରମିକ ବା ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚୟନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ନଗଦ ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇ ପାରିବ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସଂପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ବୋଲି ଲିଖିତ ଭାବେ ଚୟନ ହୋଇନଥିଲେ ତାଙ୍କୁ କି ଆଉ କୌଣସି ରୂପାୟ ପକ୍ଷକୁ ନଗଦ ଉଠାଣ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୧୨) ମଜୁରୀ ପଇଠା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିବା ସାଧାରଣ ନୀତିନିୟମ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା ସହ ବ୍ୟାଙ୍କ ପେମେଣ୍ଟ ସଂଗତିଶୀଳ ହେଉଥିବ; ଏହି ନୀତିନିୟମ ଗୁଡିକ ଭିତରେ ଅଛି- ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ମଜୁରୀ ବିତରଣ, ମଞ୍ଚର ରୋଲର ତଥ୍ୟାବଳୀକୁ ବଡପାଟିରେ ପଢି ଶୁଣାଇବା, ଜବ୍ କାର୍ଡଗୁଡିକରେ ତଥ୍ୟ ଦରଜ କରିବା, ଏବଂ ମଞ୍ଚର ରୋଲରେ ସାକ୍ଷର ବା ଅକ୍ଷୁଦ୍ଧାପକୁ ସ୍ଥାନିତ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁଣି ଆଉ କେତେକ ନୀତିନିୟମ ପାଳନ କରାଯାଇ ପାରେ, ଯଥା ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ଜବ୍ କାର୍ଡରେ ତଥ୍ୟ ଦରଜ କରିବା ସହିତ ପଇଠା ଚିଠା ବା ପେମେଣ୍ଟ ସ୍ଲିପ୍ (ବା ଆକାଉଣ୍ଟ ପେୟି ଚେକ୍) ସର୍ବସାଧାରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ବିତରଣ କରିବା ।

୧୩) ଯଥାମ୍ଭବ ବ୍ୟାଙ୍କ ପାସ୍‌ବୁକ୍‌ର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଶୈଳୀ ଏପରି ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଏନ୍.ଆର୍.ଇ.ଜି.ଏ. ପେମେଣ୍ଟକୁ ତଦାରଖ କରିବା ସହଜ ହେବ, ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ, ଜବ୍ କାର୍ଡ ଏବଂ ମଞ୍ଚର ରୋଲରେ ଦରଜ ହୋଇଥିବା ତଥ୍ୟାବଳୀକୁ ପାସ୍‌ବୁକ୍ ସହିତ ମିଳାଇବା ସମ୍ଭବ ହେବ ।

୧୪) ବ୍ୟାଙ୍କ ଓ ପାସ୍‌ବୁକ୍ କରିଥାରେ ପଇଠା ହେଉଥିବା ମଜୁରି ସମ୍ପନ୍ନାୟ ସୂଚନାବଳୀକୁ ଜବ୍ କାର୍ଡରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

୭.୩ ବେକାରୀ ଭତ୍ତା :

୭.୩.୧ ଯଦି ଜଣେ ଶ୍ରମିକ ଏନ୍.ଆର୍.ଇ.ଜି.ଏ. ଅଧୀନରେ କାମ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ତାରିଖରୁ କାମ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତାହାର ପନ୍ଦର ଦିନ ଭିତରେ ତାଙ୍କୁ କାମ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଏହି ଆଇନରେ ବିହିତ ହୋଇଥିବା ହାରରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ବେକାରୀ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକ୍‌ଦାର ହେବେ । ଯେ କୌଣସି ଜିଲ୍ଲା ବା ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଆଇନ୍ ବିଜ୍ଞାପିତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏହି ପ୍ରାପ୍ୟ ପ୍ରୟୁଜ୍ୟ ହେବ ।

୭.୩.୨ ରୁଲ୍ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ବେକାରୀ ଭତ୍ତା ପଇଠା କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଧିକାରୀ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ରହିବେ ।

୭.୩.୩ ଯେଉଁ ରାତିନାତିକୁ ଅନୁସରଣ କରି ମଜୁରୀ ପଇଠା କରା ଯାଇଥାଏ, ବେକାରୀ ଭତ୍ତା ମଧ୍ୟ ତଦନୁଯାୟୀ ପଇଠା କରାଯିବ । ବିଶେଷ କରି ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ସ୍ତରରେ ବେକାରୀ ଭତ୍ତାକୁ ସାପ୍ତାହିକ ଭିତ୍ତିରେ “କର୍ମନିଯୁକ୍ତି ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦିବସ”ରେ ପଇଠା କରାଯିବ ।

୭.୩.୪ ବେକାରୀ ଭତ୍ତା ମିଳିବାର ନ୍ୟାୟ୍ୟ ତାରିଖଠାରୁ ଏହା କୌଣସି ମତେ ପନ୍ଦର ଦିନରୁ ଅଧିକ ବିଳମ୍ବରେ ପଇଠା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ [ଏନ୍.ଆର୍.ଇ.ଜି.ଏ., ଧାରା-୭(୫)] । ଯଦି ବିଳମ୍ବ ଘଟେ, ତେବେ ସଂପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକ୍‌ଦାର ହେବେ, ଯେଉଁ ନୀତି ବଳରେ ମଜୁରି ପଇଠା ଆଇନ୍, ୧୯୩୬ ଅନୁଯାୟୀ ମଜୁରି କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯାଇଥାଏ । କ୍ଷତିପୂରଣ ବ୍ୟୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ହିଁ ବହନ କରିବେ ।